

Українська Греко-католицька Церква
Покрова Пресвятої Богородиці
Pokrova Ukrainian Catholic Church

6812 Broadview Rd.

Parma, OH 44134

Парох о. Крил. Михайло Дроздовський
Very Rev. Mykhaylo Drozdovsky – pastor

Веб-сторінка

pokrova-church.com

Тел. (216)-524-0918

Hall Rental 216-536-3418

Kitchen (216)-524-6871

E-mail - mykhaylodrozdovsky@gmail.com

**29 Неділя після
Зіслання Св. Духа**
27 грудня, 2020

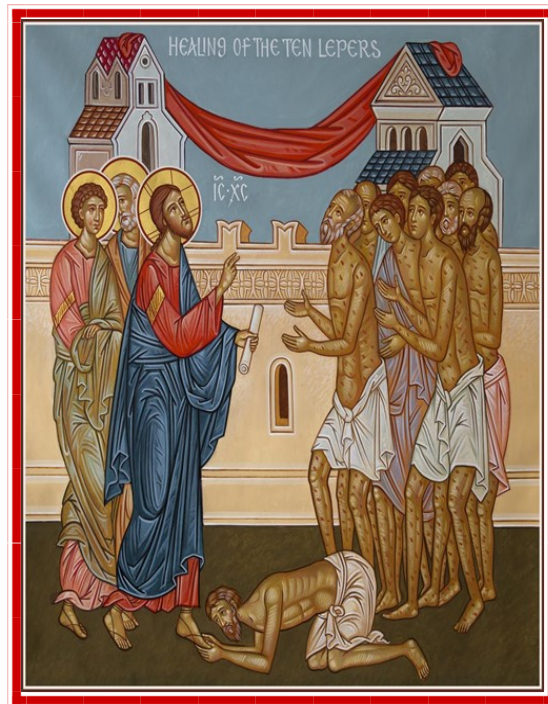
Покрий нас

Чесним Твоїм

Покровом

І збав нас від

Усякого зла.

Наступна неділя

3 січня, 2021

**30-та Неділя після
Зіслання Св. Духа**

Апостол:

До Євреїв 11.9-10.
17-23.32-40

Євангеліє :
Матея 1.1-25

З 27 грудня 2020 по 3 січня 2021 р.Б.

День	Дата	Час	Інтенція	Хто Жертвує
Неділя	27 грудня	10:00 ран. 12:15 дня	Служба Божа за парафіян. Розв.над Святим Письмом	о.парох
Понеділок	28 грудня		--	
Вівторок	29 грудня	10:00 ран	+Володимир, +Анна	о.Михайло, Тетяна
Середа	30 грудня		--	
Четвер	31 грудня	10:00 ран.	Подячна Служба Божа за парафіян.	о.парох
П'ятниця	1 січня		--	
Субота	2 січня		--	
Неділя	3 січня	9:00 ран 10:00 ран 12:15 дня	Молитва "Матерів в Молитві" Служба Божа за парафіян. Розв.над Святим Письмом	о.парох

Пам'ятаймо молитися за наших старших і хворих парафіян.

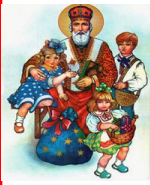
Василину Марію і Мирона, Владика Роберта Москаля, Гальчук Оксану, Дем'янчук Оксану, Дубчак Лїду, Ільчишин Ольгу, Корнік Євгена, Кловер Катерину, Кріслату Марію, Ковальчик Євгенію, Мігеліч Михайла, Макар Мар'яна, Лобай Ярославу, Палку Марію, Павлишин Марію, Чапську Катерину, Шкарупу Іванку, Emilie Woak, Sarah Dmytryk, Джек

Вітаємо з Днем Народження!

Бажаємо Вам багато щасливих і Богом благословених років життя, здоров'я і здійснення всіх Ваших мрій!

2 січня -- Ющишин Люба
2 січня -- Качмар Тетяна
3 січня -- Бережанська Тетяна

Сердечна подяка Св. Миколаю, який завітав до наших діточок минулої неділі і приніс їм подарунки. Щиро дякуємо за гарну програму і її майстерне виконання нашим дітям і учасникам, а також організаторам, звукооператорам і всім батькам, які допомагали у підготовці свята.

Ласкаво запрошуємо наших вірних до нашого храму. Будь-ласка, пам'ятайте дотримуватись правил при перебуванні у церкві:

- Якщо почуваете себе хворими або маєте інші перешкоди щодо перебування в храмі залишайтеся вдома.
- Будь-ласка, дотримуйтеся соціальної дистанції один від одного.
- Прохання дотримуватись дистанції до прийняття Св. Тайни Євх.
- Не потрібно цілувати ікону на тетраподі
- Приступаючи до прийняття Тіла і Крові Ісуса Христа, широко відкривайте уста.
- Відповідно до декрету губернатора штату Огайо носіння масок у нашій церкві є обов'язковим для всіх вірних.

Порядок Богослужень на Різдвяний час 2021 року Божого.

Середа, 6 січня - Навечір'я Різдва — 5 год. веч.—Вел.Вечірня зі Службою Божою

Четвер, 7 січня — РІЗДВО ХРИСТОВЕ —

9 год. ранку—Велике Повечір'я з Литією

10 год. ранку— Святкова Різдвяна Архієрейська Служба Божа

П'ятниця, 8 січня— Собор Пресвятої Богородиці —

10 год. ранку — Служба Божа

11:00 год. ранку — Молебень до Богородиці

Субота, 9 січня — Св. Првмч. Стефана —

10 год. ранку — Служба Божа

ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ВОГОНЬ МИРУ 2020

Майже від початку 2020-го року цей рік показався не нормальним. Ми всі це відчуваємо і прагнемо нормалізації у нашому житті – чи то по церквах, школах, чи у наших працях. Наші плани на сто відсотків змінилися. Нам усім бракує ширшого товариства, зустрічей з нашими ровесниками в школах, і поза школами – спілкування з громадою як із родинами – дія – рух. Ми віримо, що з часом усе знайде на своє місце і ми повернемося до нормального життя, яке будемо багато більше цінити як це що робили дотепер.

Це Вифлеємське світло, яке походить з Вифлеєму – з церкви Різдва Христового, з місця де народився сам Ісус Христос.

І хоч цього року через обставини пандемії – австрійські скаути не перевозили Вифлеємського Вогню із Єрусалиму, але один із американських скаутів в нашій околиці що рік річно затримує Вифлеємський Вогонь з року в рік і його доглядає поділився тим вогнем з нами.

Увага! В середу, 30 грудня, в парафіяльній залі о 6 год.30 хв. вечора відбудеться чергове засідання членів президії, а о 7 год. вечора— членів парафіяльної ради.

Під час Різдвяних свят до Ваших домівок не зможуть завітати парафіяльні колядники. Звертаємось до Вас з проханням надіслати фінансові пожертви для підтримки парафії у цей важкий для нас час.

Сьогодні о 12год.15хв. дня в нашій церкві - розважання над сторінками Святого Письма . Запрошуємо всіх для пізнання Богом натхненої Книги .

Щира подяка всім працівникам, які виготовляли вареники у передріздвяний час у цей важкий період, тим самим допомагаючи поповнити фінансові парафіяльні надходження, які вкрай необхідні для парафії, а також нашим сестрицям, які змінили обриси і декорували церкву до Різдва Христового.

УВАГА! В офісі нашої парафії можна придбати Різдвяні колекційні марки 2021 року, виготовлені нашою єпархією. Звертатись до секретаря парафії.

Увага! Прохання до всіх парафіян, які не оплатили чл. вкладки, зробити це до кінця грудня. Неоплата не дає права участі у голосуванні на річних загальних зборах.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і преосвященним архієпископам і митрополитам, боголюбивим єпископам, всесечесному духовенству, преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам, в Україні та на поселеннях у світі сущим

Ви ж знаєте ласку Господа нашого Ісуса Христа, що задля вас став бідним, будиши багатим, щоб ви його вбожеством розбагатили. 2 Кор. 8, 9

Христос народився! Славимо Його!

Дорогі в Христі!

Важко повірити, наскільки змінилося наше життя від останньої коляди минулого року до першого «Бог предвічний» цьогорічної різдвяної ночі. Упродовж 2020 року всі ми немовби були перенесені в інший світ—світ страху та непевності перед невідомим. Та незважаючи на обмеження, випробування і людські втрати через пандемію коронавірусу, ми разом, як Церква, у своїх родинах, парафіях, громадах і країнах не перестали бути носіями доброї новини надії, любові та радості. Тож цього року з нагоди Різдва Христового маємо в особливий спосіб засвідчити перед іншими про «велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк. 2, 10–11). Таїнство Різдва Христового – це радість приходу Божого Сина у світ, сповнений бідною, болем і стражданням людини. Він залишає небесну славу, щоби ввійти в людську неміч усіх часів, культур і народів. Христос-Бог стає не просто людиною, а людиною вбогою, людиною, яка страждає від початку свого земного життя. Предвічний Бог входить у людську історію і переживає людський голод та холод, біль та хвороби, ворожість та байдужість суспільства.

Новонароджений Бог-Безхатченко – яка це дивна суперечність, яка це дивна божественна убогість! Всемогутній Бог стає бідним, щоби нас збагатити. Цар всесвіту покладений «у бідних вертепі, в ясла на сіні», щоби нам простелити шлях до небесних осель. Вдивляючись у це таїнство, св. Григорій Богослов каже: «Той хто збагачує, став убогим; прийняв бо убогість моєї плоті, щоби я став багатим в Його божестві.» (*Oratio 45, 9*). Прийшов Господь, який своїми ранами зцілює наші рани, нашу слабкість, нашу біду. І Він залишається з роду в рід нашим Еммануїлом, що означає «з нами — Бог», у наших потребах, болях і стражданнях. Присутність вочлененого Бога в людській історії і в нашому житті є нашою безнастанною та невід’ємною радістю, як у день Різдва Христового, так і в усі дні нашого життя.

Вживаючи в побутовому спілкуванні якесь слово, ми зазвичай не замислюємося над його походженням і значенням. Мова розвивається стихійно і стрімко – ми забуваємо, звідки це слово виринуло, розминаємося з його глибиною. Так є із поняттям «убогий», яке вказує на бідну людину. Однак, якщо подивимося, як це слово утворене, то зрозуміємо, що «у-Богий» – це людина через яку Господь до нас приходить, особа яка є «у Бога», тобто під особливою опікою Всевишнього.

Христос учить нас, що фізично вбогі та вбогі духом, або покірні, є щасливі – блаженні, бо саме їм належить Царство Небесне (пор. Лк. 6, 20). Для вбогого останньою надією, опорою і спасінням є лише Бог. Його доля завжди лежить у Божих руках. А Господь особливо чутливий до того, як ми ставимося до Його вбогих, себто до потребуючих, нездолених, безхатченків, голодних, самотніх, вдів і сиріт. Хто зневажає вбогих – зневажає свого Творця. Кривдити таких людей – значить чинити гріх, який кличе до неба про помсту!

Цього року Синод єпископів нашої Церкви зосередив увагу вірних саме на обличчі сучасної бідності. Заохочую вас дослухатися до Синодального послання під назвою «Залишіться вам одне – те, що ви дали вбогому!» та розглянути його у світлі вифлеємської зорі, споглядаючи обличчя новонародженого Спасителя. Боже Дитя присутнє в кожній потребуєчій людині, яка стукає до нашого серця, як Йосиф стукав у двері заїздів у Вифлеємі.

Тоді до цього міста Давида спішили мудреці зі Сходу, щоби принести Цареві віків, що народився як мале дитя у вертепі, ладан, золото і миро. Сьогодні немовля Ісус присутній у хворих, немічних, самотніх, опущених, які чекають, щоби їм хтось допоміг, приніс дари – золоте, тепле слово, ладан християнського братерства і миро невідкладної допомоги, яка їм необхідна. Хто простягає руку вбогому – той багатіє в Бога і стає причасником вічних благ самого Творця!

Ми святкуємо Різдво в умовах всесвітнього болю людини, спричиненого пандемією коронавірусу. Усіх наслідків і облич цієї біди ми ще вповні не збагнули і не усвідомили. Не відомо, які зміни чекають нас у сфері економіки, суспільно-громадського та церковного життя... Але ми вже зрозуміли, що вірус не цікавиться ні нашим місцем проживання, ні нашим достатком чи соціальним статусом. Усі ми однаково перебуваємо в небезпеці захворювання, а новітня загроза вбогості торкає всі закутки світу. Усі ми однаково потребуємо такої допомоги і сили, яка виходить за межі людських можливостей і сил. Тому Різдво Христове є для нас світлом надії та радості серед теперішньої темряви страху і розгубленості, і кожен із нас має бути відкритий для Божої благодаті, яка вливається на нас постійно, навіть у найтяжчі часи.

Святкувати Різдво в час пандемії – це просвічувати тих, хто в темряві, як це сповістив пророк Ісаїя: «Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, – зійшло їм світло» (Іс. 9, 2; пор. Мт. 4, 16). Якщо нам дозволено зустрічатися, – звичайно, із дотриманням дистанції, – хай наша радість буде всім явна в наших очах. Носімо захисні маски, якщо потрібно, але не даймо, щоби вони приглушили спів наших традиційних колядок. Святкуймо, хто як може. Оспівуймо народження Спасителя в межах можливого, аби навіть у цій пандемії через нас передавалася найважливіша істина людської історії, що ми не самотні та покинуті, бо «З нами – Бог»!

Принесімо сьогодні разом до Вифлеєма в дар новонародженому Спасу нашу власну убогість і рани сучасного людства та просімо Його про багатство Божої мудрості для подолання цієї хвороби, про багатство Божої сили, щоби впоратися з її наслідками для суспільства, життя і здоров’я кожної людини, а передовсім – просімо про багатство Його любові, яка єдина здатна відновити наш стривожений світ і дарувати йому надію, безпеку та радість. Не втеча від страждання, яке нависає сьогодні над всіма нами, а солідарність і близькість із тими, хто є в потребі, співучасть у болю та тривозі дасть нам можливість тішитися і по-справжньому святкувати цьогорічне Різдво. Тож спішімо до цьогорічного вертепу, де у яслах на сіні спочиває наш Спаситель, і разом із пастирями та мудрецами заспіваймо:

Бог предвічний народився! Прийшов днесь із небес, Щоби спасти люд свій весь, І утишив вся!

Дорогі брати і сестри! Незважаючи на нашу вбогість і неміч, сьогодні всі ми багаті в радості та любові новонародженого Спаси. Із Різдрвом Христовим широ вітаю вас усіх: від Києва до Лондона, від Буенос-Айреса до Мельбурна, від Вінніпега до Зеленого Клину, – хто сьогодні святкує в колі родини і хто тримається на певній відстані від рідних, щоби нікого не наражати на небезпеку, хто має змогу зайти до храму на святкову Службу і хто ще вдома єднається у спільній молитві через соціальні мережі. Особливо вітаю всіх медичних працівників, які, незважаючи на реальну небезпеку для себе і своїх близьких, невтомно і жертвовно дарують свій час та свої таланти задля здоров’я інших. Обіймаю тих, хто страждає від тілесних і душевних ран.

Посилаю слово потіхи тим, які цього року втратили рідних і близьких і яким особливо важко в цей Святий вечір сідати до столу. Єднаюся в молитві з тими, хто безстрашно стоїть на фронті та захищає нашу державу і рідний народ, ризикуючи своїм життям не тільки перед загрозою підступних снайперських куль, а й мікроскопічного ворога-вірусу, який наступив на нас і завдає нам додаткового терпіння і тривоги. Нехай всемілостивий Господь, який у своїй безконечній любові завітав до нашої вбогості, наповнить серця кожного і кожної з вас, дорогі брати і сестри, Своім миром, Своєю благодаттю і надією!

Від широго серця бажаю всім вам справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословенного нового року!

Христос народився! Славимо Його!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, у день Святого всехвального апостола Андрія Первозванного, 13 грудня 2020 року Божого

РІЗДВЯНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ЄПІСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ ВСЕЧЕСНИМ ОТЦЯМ, ПРЕПОДОБНИМ ЧЕНЦЯМ І ЧЕРНИЦЯМ, СЕМІНАРИСТАМ ТА ДОРОГИМ ВІРНИМ

«...і вміть пристала до ангела велика сила небесного війська, що хвалила Бога й промовляла: Слава во вишніх Богу й на землі мир людям його вподобання.» (Лк. 2:13-14)

Це була радісна звістка ангелів про найважливішу подію в історії людства, яка відбулася до цього часу: народження Месії, Сина Божого, у стаєнці у Вифлеємі. Цей прихід Бога у світ людей був чимось абсолютно несподіваним; це застало всіх зненацька. Насправді ми можемо сказати, що, посилаючи свого Сина до нас, Бог змінив нормальний хід подій у житті багатьох людей. У євангельській розповіді ми це чітко бачимо у тих, хто найтісніше пов'язаний із Різдром Христовим. Марія та Йосиф були типовим молодим подружжям того часу – зарученими, та очікували офіційного шлюбу, який мав відбутися у майбутньому, поки ангел Господній не з'явився їм обом та не змінив їхніх планів. Пастухи розташувалися на довгу і спокійну ніч, пасучи своїх овець, аж раптом з'явилися на небі ангели і наказали їм поспіхом шукати бідну стаєнку. Волхви були шанованими та визначними вченими у далекій Персії, аж поки таємнича зірка не змусила їх здійснити довгу і важку подорож до Палестини. Ірод також задоволено сидів на своєму престолі в Єрусалимі до того часу, коли волхви принесли йому дивовижну звістку про народження того, хто претендує на його трон, і це схвилювало його до глибини душі. Дійсно, звістка про народження Ісуса не тільки змінила життя цих людей, але й повністю повернула їх. Однак, для нас найважливіше – це спостерігати, як Боже втручання змінило життя людей на краще чи на гірше. Ми бачимо, що Марія та Йосиф не впадали у гнів чи зневіру через скрутне становище, в якому вони опинились. Вони, натомість, слухняно прийняли звістку, яку Архангел Гавриїл приніс їм, як волю Богу. «Нехай станеться за твоїм словом», – сказала Марія Гавриїлу, тоді як Йосиф «виконав те, що наказав йому ангел Господній». Пастухи отримали нагороду за безсонну ніч, удостоївшись честі першими поклонитися воплощеному Божому Сину. Волхви отримали привілей бути першими, хто приніс подарунки новонародженому Цареві. Тільки цар Ірод не сприйняв втручання Бога у його життя як благословення, натомість розпочав жорстоке переслідування та кровопролиття невинних немовлят Вифлеєму. Дорогі улюблені у Христі! Кожне наше життя сповнене перебоїв, незручностей та несподіваних втручань. Хоч вони приходять несподівано, проте це не випадкові, безглузді події. Насправді, ці перебої Бог ставить на нашому шляху з певної причини. Подібно як Ірод, ми не завжди реагуємо, як слід, коли виникають ці труднощі. Отже, Бог використовує їх з метою навчити нас терпеливості, змінити нас на краще та уподібнити до Христа. Невеликі розчарування та маленькі труднощі у нашому житті насправді надають нам можливість навчитися як покладатися на Бога, слухатися Його і прийняти Його волю для нас. Сучасний релігійний письменник написав так: «Ми з вами не живемо серед великих драматичних моментів. Ми не переходимо від одного великого рішення до іншого. Натомість, ми всі живемо в нескінченній серії маленьких щоденних моментів, які формують наше життя. І боротьба, яка виникає серед цих маленьких моментів, коли справи не йдуть згідно наших бажань, коли наші плани провалюються і наше життя руйнується, виявляє характер нашого серця». Можливо, ми можемо розглядати пандемію, яка поширюється по всьому світу в даний час, як одне з цих несподіваних і небажаних вторгнень у наше життя. Це, безумовно, драматично вплинуло на наше святкування Різдва Господнього. У зв'язку з цим наша можливість подорожувати та відвідувати друзів та родину з радістю Різдва стала значно обмежена. Скасовано концерти Різдвяних коляд та різдвяні вистави. Більше того, наші зібрання у парафіяльних церквах, щоб поклонитися Христу в Його Різді на богослужіннях, також обмежуються. Можливо, ми самі захворіли на вірус або втратили від нього друзів чи родичів, і через це ми стали озлобленими, сумними та пригніченими. І питаємося – Коли ж це нарешті закінчиться? Дорогі брати та сестри! Замість того, щоб впадати у відчай, постановімо собі дивитись на цей період нашого життя очима віри та, як дану Богом, можливість рости в благодаті, у духовному мирі та у любові один до одного. У цей час, коли більшість із нас перебуває у власних домівках, присвятімо більше часу особистій та спільній родинній молитві, духовному читанню та роздумам над чудесним воплощенням Христа та над Його приходом до нас як маленьке безпомічне немовлятко. Будьмо справжніми ближніми та простягнімо руку допомоги і серце тим, хто у нашій спільноті духовно та фізично страждає у ці важкі дні. Пам'ятаймо, що з народженням Христа перемагаються усі страхи та сумніви, зникає усіляка темрява, залишаючи лише світло, тепло та любов Новонародженого Емануїла – З нами Бог!

Благословення новонародженого Христа нехай буде з усіма вами!
Христос Рождається! Славимо Його!

+ Борис Гудзяк

Митрополит Української Католицької Церкви у США Архисуперкор Філадельфійський для Українців

+ Павло Хомницький, ЧСВВ (автор)

Єпископ Стемфордської єпархії

+ Богдан Данило

Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

+ Венедикт Алексійчук

Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+ Андрій Рабій

Єпископ-Помічник Філадельфійський

Тропар, глас 4: Світлюю воскресіння проповідь* від ангела взнавши,
Господні учениці,* і прадідне осудження відкинувши,* апостолам,
хвалячись, мовили:* повалилася смерть, воскрес Христос Бог,* даруючи
світові велику милість.

І Праотців, глас 2: Вірою праотців оправдав Ти,* з народів через них Ти
Церкву наперед заручив.* Хваляться у славі святі, бо з сімени їх є плід
благословенний* – та, що без сімени родила Тебе.* Їх молитвами, Христе
Боже, помилуй нас.

Слава, і нині: *Кондак Отців, глас 6:* Рукописаному образіві не
поклонившись,* але неописаним єством захистившись, триблаженні,* в
подвизі вогню ви прославилися,* і посеред нестерпного полум'я стоячи,
Бога ви призывали:* Поспішись, о, Щедрий, і скоро прийди як милостивий
нам на поміч,* бо Ти можеш, якщо воля Твоя.

Прокімен, глас 4, пісня Отців: Благословен єси, Господи, Боже отців наших,
і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки.

Стих: Бо праведний єси в усьому, що створив Ти нам

До Колосян послання святого апостола Павла читання 3,4 -11 .

Алилуя, глас 4: Мойсей і Арон між єреями Його і Самуїл між тими, що
призивають ім'я Його .

Стих: Призивали Господа і Він вислухав їх.

Євангеліє від Луки 14, 16-24.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його в вишніх.

Другий: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала .

Алилуя, тричі.

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ПРАОТЦІВ. Святих мучеників Тирса, Левкія, Филимона, Аполонія, Аріяна і Каленика.

Хто лиш погляне на історію людського роду, той має пізнати правду, ясну як сонце, що Бог від початку по всі часи чував над людським родом, і без обмеження його волі провадив до пізнання правди й осягнення чесноти, щоб рід той, маючи і правду, і чесноту не лишень тут, на землі, був щасливий, але також – оскільки призначення людини сягає далі і вище, поза межі дочасні, – осягнув вічне щастя. Коли чоловік через гріх покинув свого Сотворителя, Бог не залишив його, а в своєму безконечному милосерді хотів його привести назад, до правди і чесноти, й приготувати його до осягнення призначеної людині мети. Це Боже навчання і приготування людського роду називається об'явленням. Об'явлення само в собі завжди було одне й те ж саме, але у зовнішньому проголошенні його світу, в пліні часу були різні його вияви, завдяки яким воно набирало все більшої чіткості й повноти, аж доки врешті не дійшло до свого остаточного розвою і вияву. Свята Церква в другу неділю до Різдва Христа Спасителя вшановує пам'ять цих святих і праведних, які "ходили перед Богом" у невинності життя, в першій добі Старого Завіту, аж до часу, коли Мойсей проголосив Божий закон. Мужів цих ми називаємо Праотцями, або патріярхами. Чудесні дороги, якими вело їх Боже Провидіння, – це один великий доказ того, про що ми сказали вище: Бог від віків чував над праведниками і буде чувати. Святі Праотці – патріярхи – свято жили і свято померли. Але їхні душі після смерті не могли оглядати Бога. В особно призначенім на те місці вони вижидали приходу Спасителя і щойно по Його смерті, коли Христос вступив до аду, тоді відчинилося для них небо, і тоді щойно вони лицем в Лице побачили Сотворителя свого, і Господа, котрому нехай буде вічна слава, і честь, і поклоніння. Пам'ять святих патріярхів Адама, Авеля, Сета, Еноха, Ноя, Сима, Яфета, Авраама, Лота, Ісаака, Мелхіседека, Якова і Йосифа сьогодні почитаємо окремою службою, яка є немовби початком того торжества, з яким свята Церква святкує Різдво Христове. Діялося це у часи лютого переслідування християн, яке чинив Децій. До витинського міста Кесарії з Никомидії прибув лютий мучитель Кумврикій і почав мучити християн. Тоді перед ним став християнин Левкій і пригрозив йому страшною карою Бога живого. Мучитель наказав схопити святого мученика і віддати на жорстокі муки, а потім за містом стягти його мечем. Тоді перед старостою став святий Тирс. Він, хоч ще не був охрещений, бо лиш готувався (був оглашений) до цього великого таїнства, однак сміливо виповів мучителеві про всю його злобу, за що перетерпів нечувані муки. Його топтали ногами, вибили йому зуби і викололи очі, члени його тіла витягували з суглобів. Потім повезли його за Кумврикієм до міста Апамії, де мучитель нагло помер. Вавд, інший мучитель, наказав везти Тирса до Кесарії. Там святий мученик мав щастя прийняти у в'язниці з рук єпископа хрещення. Потім мученика повезли до міста Аполоніяди у Витинії, і занесли його до поганської божниці. А коли за молитвою святого ідоли попадали на землю, тоді поганський жрець Каленик повірив у Христа Спасителя і, прийнявши хрещення кров'ю, отримав вічну небесну нагороду. Потім святого Тирса відвезли до міста Милит, де він помер на руках катів, так закінчивши свій славний подвиг. Усі вони постраждали близько 250 р. У Царгороді, біля мурів міста, полководець Флавій побудував близько 397 р. церкву на честь святого Тирса, і в тій церкві упокоїлися мощі святого мученика, а згодом тут поховали також мощі святих сорока мучеників. У цьому ж місті, на площі Теодосія, була ще одна церква, посвячена пам'яті святого мученика Тирса. Святі Аполоній, Филимон і Аріян постраждали в часи Диоклетіяна. Аріян був старостою, він сам жорстоко мучив християн. У Тиваїді, в місті Антиної, він наказав ув'язнити тридцять сім християн, а серед них диякона Аполонія. Аполоній на вернувшись у в'язниці одного поганина на ім'я Филимон. Коли ж їх поставили перед судом, тоді святому Аполонію підрізали стегна на ногах, а святого Филимона прив'язали до дерева і воїни стріляли у нього з луків. Та одна стріла вцілила в око мучителя. Тоді святий Филимон сказав йому, щоб протер вибите око землею з могили, в яку покладуть його, тобто Филимона, тіло. Аріян наказав обох святих мучеників стягти мечем. Але поради він таки послушав, протер око землею з гробу святого Филимона і прозрів, тілом і душею. Аріян визнав Христа Спасителя і прийняв святе хрещення. Намісник Єгипту, коли довідався, що Аріян став християнином, велів під вартою доставити його до Олександрії, а Аріян дорогою на вернувшись воїнів, які його вели. Коли вони прибули до міста, святого Аріяна і новонавернених воїнів зав'язали у шкіряні мішки, до половини наповнені піском, і кинули в море, яке винесло їх мощі на берег. Християни поховали їх тіла, а могилу святого Аріяна, спочатку мучителя, а потім Христового мученика, Господь прославив численними чудами. Постраждали святі мученики близько 305 р.

І. Я. Луцик, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013